

at det i Virkeligheden bliver en Forhøielse, saa kan jeg ikke see dette; thi i den største Deel af Tiden, nemlig i de 32 Aar, er det i Reglen den Samme, som er Forpagter af Eiendommen; derefter maa han regulere, hvad han kan give, og derefter maa han see hen til, om han kan gaae ind paa Forhøielsen eller ikke. Det er mig ikke muligt at see rettere, end at det er en ligefrem Fordeel for ham, naar Gaarden er forsømt, naar der er en heel Deel at gjøre med Gravningsarbejder og Grundforbedringer, han da kan komme til at gjøre dette i de første Aar med en lempeligere Afgift, end han vil komme til at svare senere. Naar det ærede Medlem siger, at det i Reglen ikke vil være den samme Mand, der kommer til at betale den større Afgift i de sidste 9 Aar, saa siger jeg: Ja, ganske vist, men saa ere jo disse Grundforbedringer. flete, hvorfor den Anden har faaet Nedsættelse, saa er Gaarden i Drift. Jeg sees derfor ikke, at der er nogen Fare for Forpagteren ved at vedtage dette. Jeg holder mig overbevist om, at Bestemmelsen ene og alene er til Fordeel for Forpagteren og ikke for Bortforpagteren.

N. Andersen: Det er ganske vist, hvad Ministeren sagde, at denne Bestemmelse i Loven af 1792 angaaende dette Forhold ikke lægger nogen Hindring i Veien for, at der hidtil har kunnet være truffet saadanne Bestemmelser om en stigende Afgift. Denne Bestemmelse er jo i det Hele taget givet i al Almindelighed og meget kortfattet, men det kan vist ikke benægtes, at denne Bestemmelse blev givet om et Forhold, som skulde træde istedetfor Fæsteforholdet og altsaa være saagodtsom eensbetydende med Fæsteforholdet, og under Fæsteforholdet har det ikke været tilladt at forhøje de aarlige Afgifter i Besiddelsestiden, og det er derfor vistnok meget tvivlsomt, om det nogen- sinde har været Meningen med Forordningen af 1792, at den skulde tillade at forhøje den aarlige Afgift under Besiddelsestiden. En anden Sag er det jo, at man har taget sig denne Myndighed, og hvad kunne formaende Folk ikke tillade sig, naar Ingen lægger Hindringer i veien? Det er jo noget Eignende, som er blevet fremhævet af det ærede Med-

lem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredderiksen), naar han paastod, at før 1792 havde man Ret til at forpagte Gaarde paa kortere Aaremaal, men der var Intet i Lovgivningen, der hjemlede Ret dertil. Saaledes kan man naturligtvis gjøre, saalænge Statsmagten ikke træder op derimod, men jeg troer ikke, at man skal kunne paavise Noget i Lovgivningen, som har givet Ret dertil.

Krabbe: Jeg vil tillade mig at advare mod det lille Ændringsforslag under Nr. 7, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds, den høitærede Conseilspræsident. Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 7 vil medføre en Indskrænkning i den efterfølgende § 4. Naar § 3 og § 4 bibeholdes, som de nu staae, eller bibeholdes med andre Forandringer, men ikke denne, saa vil Forpagteren have en uafhængig Ret til at testere over sin Forpagtningsret. Ved at vedtage Forslaget under Nr. 7 faaer man derimod det Forhold tilstede, at Forpagteren kan afskrive sig Retten til ved Testamente at raade over sin Forpagtningsret, og, hvis § 3 vedtages, tvivler jeg ikke paa, at det vil blive Tilfældet, at i alle Forpagtningscontracter uden Undtagelse afskriver Forpagteren sig Retten til at raade over sin Forpagtningsret. Jeg tvivler ikke paa, at dette vil blive Tilfældet. Hvis man vilde beholde § 3 — jeg fraraader det, og jeg kan ikke troe Andet, end at Landsthingets Fleertal meget godt vil kunne gaae ind paa den fuldstændige Afhændelighed af Forpagtningsretten; der var vægtige Stemmer derfor — men vil man beholde 2 3, som den staaer her, skal man dog ikke gjennem det lille Ændringsforslag under Nr. 7 udvide Indskrænkningen i Afhændeligheden til ogsaa at gjælde for Døds Skuld. Efter § 3, for at jeg skal gjentage det, kan Forpagteren afskrive sig Retten til at overdrage sin Forpagtningsret, men vedtager man Ændringsforslaget under Nr. 7, vil han ogsaa kunne afskrive sig Retten til ved Testamente at kunne raade over sin Forpagtningsret, og, da jeg antager, at, naar § 3 vedtages, det da altid vil blive Tilfældet, at det fordres af Forpagteren, at han skal afskrive sig Retten til at overdrage, vil derved